

[Ministeren for offentlige arbejder]

relsernes ansvar, at der på givne strækninger intet foretages til beskyttelse af kysten, eller om en løsning skal søges ad lovgivningsvejen.

Under punkt 3 b er omtalt det særlige problem, som sommerhusbebyggelsen ved Vrist frembyder. Valget af den forsøgs-mæssige løsning, som foreslås, sker af hensyn til denne bebyggelse, og der må derfor til disse foranstaltninger fra ejerne af denne bebyggelse ydes et bidrag som kompensation for den merudgift, som dette valg medfører. Den organiserede del af ejerne er da også positivt indstillet hertil. Grundejernes andel foreslås fastsat til 25 pct. således, at de resterende 75 pct. deles med halvdelen til staten og halvdelen til amtskommune og primærkommune.

8. Man vil nu spørge, *i hvilken takt* de foreslåede foranstaltninger skal realiseres.

Herom kan jeg sige, at kystinspektoratet på finansloven for 1982 har en ordinær anlægsbevilling på 9,5 mill. kr. og en ekstraordinær bevilling på 5 mill. kr. (På finansloven er opført 6 mill. kr., hvoraf 1 mill. kr. er reserveret til andet end kystsikring. Hertil kommer kystinspektoratets driftsbevilling, men den vil jeg i denne forbindelse lade ude). Omfanget af den kystsikringsaktivitet på Vestkysten, der karakteriseres som anlæg, er således i øjeblikket omkring 10 mill. kr., når bortses fra særbevillingerne til de store digeanlæg i Sydvestjylland og fra de udgifter, som visse kommuner i Nordjylland alene har afholdt. Mit forslag er, at denne aktivitet forøges til et niveau på omkring 40 mill. kr. om året således, at dette beløb omfatter den samlede statslige, amtskommunale og kommunale indsats bortset fra kystinspektoratets driftsbevilling og vedligeholdelsesudgifter i Nordjyllands, Ribe og Sønderjyllands amtskommuner. Jeg finder, at dette er et realistisk mål, når hensyn tages såvel til de økonomiske muligheder som til kystinspektoratets faktiske muligheder for at følge med. Det nævnte tal er naturligvis udelukkende udtryk for et niveau. I betragtning af de mange og meget forskellige foranstaltninger, der er tale om, må betydelige variationer nødvendigvis forekomme.

Hvis folketingets flertal giver udtryk for tilslutning til de retningslinier, der er formuleret i denne redegørelse, vil jeg snarest efter folketingsdebatten forelægge finansudvalget en ansøgning om en tillægsbevilling for året

1982. I forbindelse med de bevillingsmæssige spørgsmål skal jeg gøre opmærksom på, at jeg har forudsat, at kystinspektoratets almindelige medvirken i disse opgaver afholdes fuldt ud af staten, og at det vil være nødvendigt med en mindre forøgelse af kystinspektoratets personale, hvis programmet skal gennemføres i den takt, som det må anses for begrundet og stærkt ønsket fra forskellige lokale myndigheder.

Jeg skal ikke undlade at nævne, at det i høj grad ville være en lettelse, hvis den statslige bevilling på dette felt ikke skulle bindes så stærkt til enkeltforanstaltninger. På grund af de særdeles mange og forskellige enkeltopgaver, det hurtigt vekslende behov for omgående indsats visse steder og de mange betalende kasser ville det være en stor fordel, om der i finansårets løb kunne foretages om-disponeringer uden forelægning for finansudvalget. Hvis der i folketinget måtte være forståelse for noget sådant, vil jeg udarbejde fremtidige bevillingsforslag ud fra denne synsvinkel.

9. Et specielt lovgivningsmæssigt spørgsmål skal nævnes. Der er antagelig ikke i lov nr. 235 af 12. juni 1922 om kystsikringsanlæg hjemmel til i henhold til lovens regler at pålægge grundejere at deltage i udgifter til kystfodring, men kun til anlæg af faste værker. Spørgsmålet er aktuelt ved Vrist, hvor kystfodring bringes i forslag som en af flere foranstaltninger. Da selvsagt ikke kun de grundejere, der gennem deres medlemskab af en grundejerforening bindes dertil, skal deltage i udgifterne, kan det ved en ændring af loven blive nødvendigt at skabe den fornødne hjemmel.

10. Det fremgår af folketingets drøftelser om sikring af den jyske vestkyst i 1973, 1976, 1977 og 1981, at der har været en udpræget velvillig indstilling til at lade staten deltage i denne opgaves løsning. Loven om de store digeanlæg i Sydvestjylland blev vedtaget med hele folketingets tilslutning. Det er mit håb, at også det i denne redegørelse fremlagte forslag som det naturlige sidste principielle led i drøftelserne om sikring af Jyllands vestkyst må kunne opnå folketingets tilslutning.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forespørgsel til arbejdsministeren: